

ידידים ותיקים

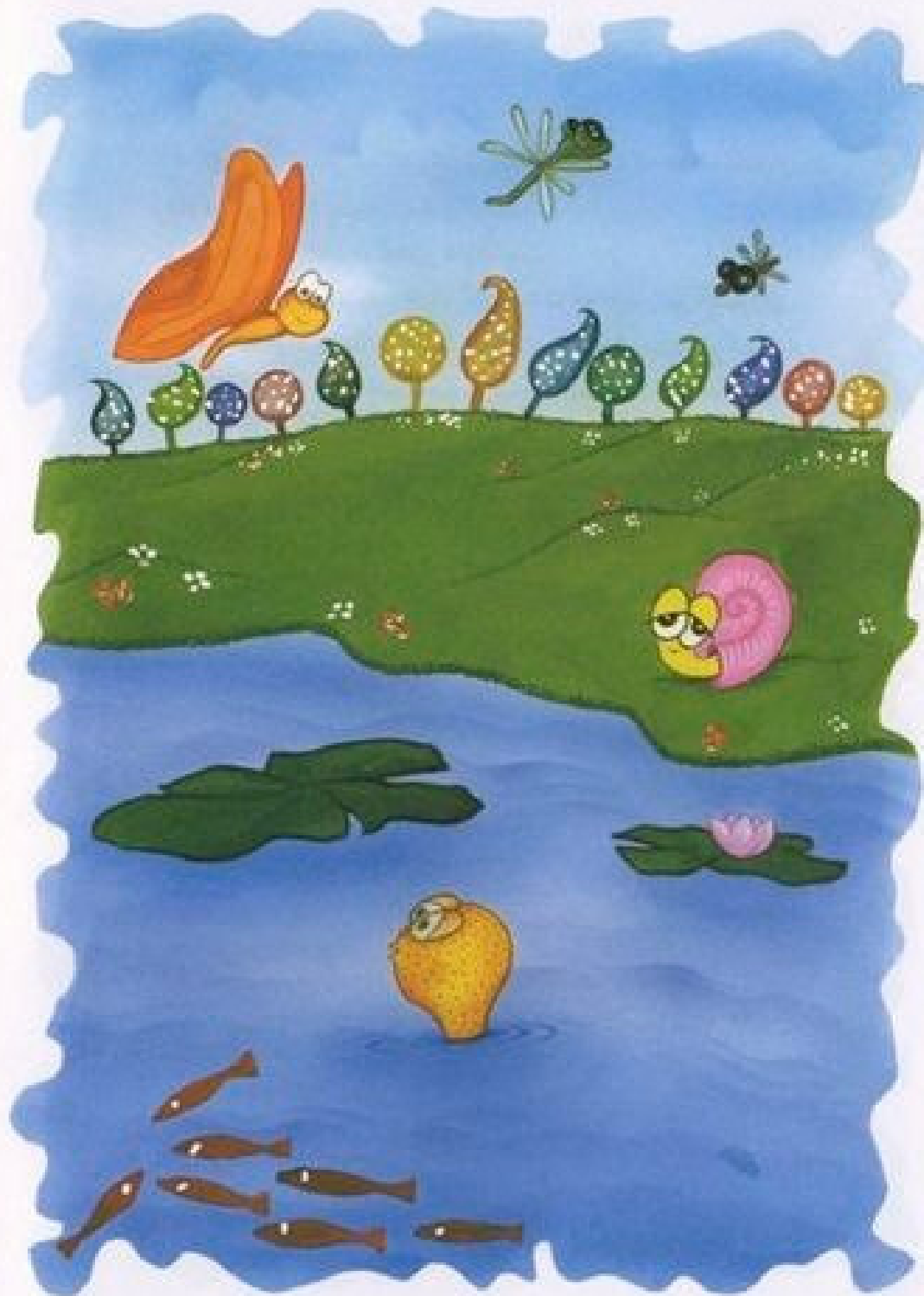
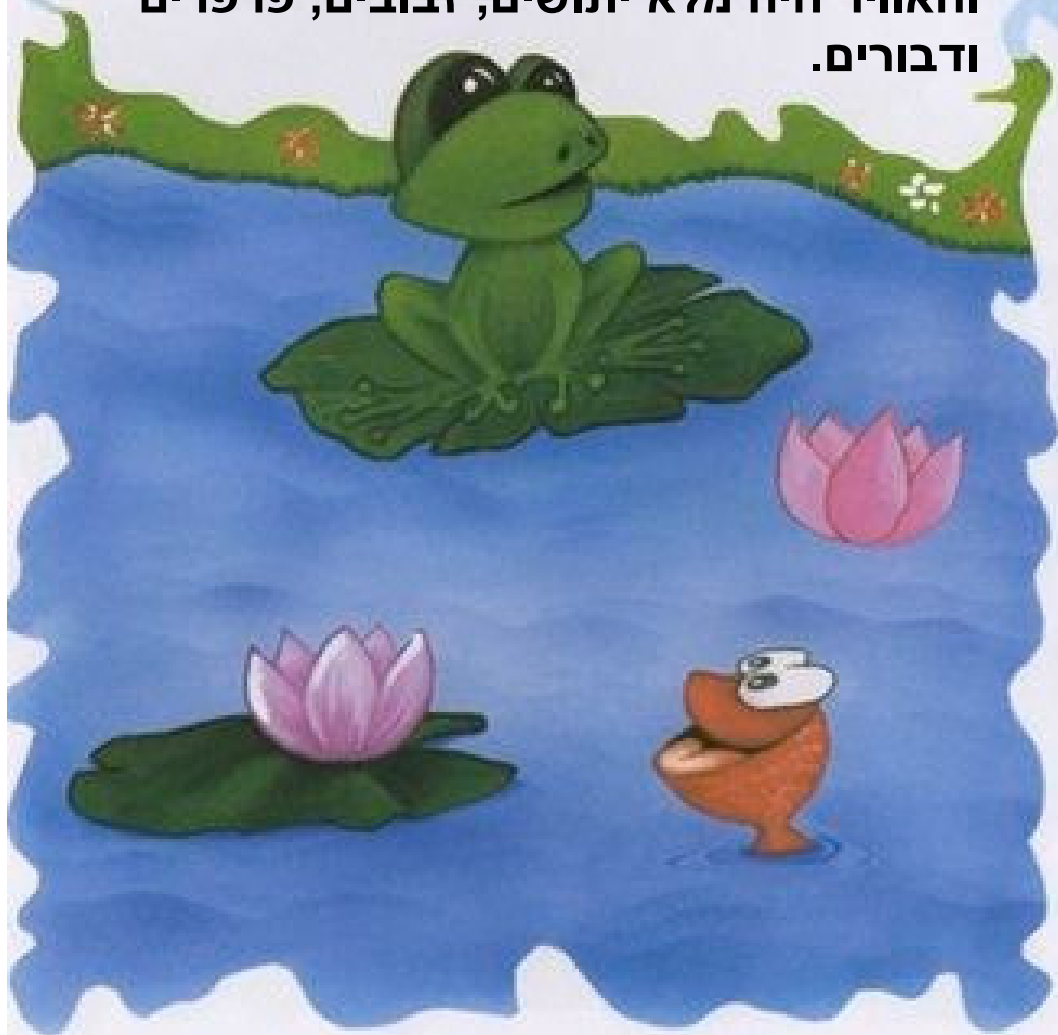

קמביז קאקאוונד
פטימה פארדלטי

הזחל החום חי על ענף של עץ שעמד מעל
בריכה קטנה. כל בוקר הזחל יושב על הענף
והשתקף במים.

המים זרמו לבריכה מנחל קטן. חיות רבות חיו
על החופים של הנחל ורעשו מאוד. צפרדעים,
לטאות וציפורים צבעוניות רחשו על חופים,
והאוויר היה מלא יתושים, זבובים, פרפרים
ודבורים.

הזחל החום גדל והשמין ויום אחד,
כשיצא לראות את בבואתו במים, נקרע
העלה שעליו ישב והוא נפל לבריכה.
הוא התחיל לשקוע במים ובכוחות
האחרונים צעק "עזרו לי! עזרו!"

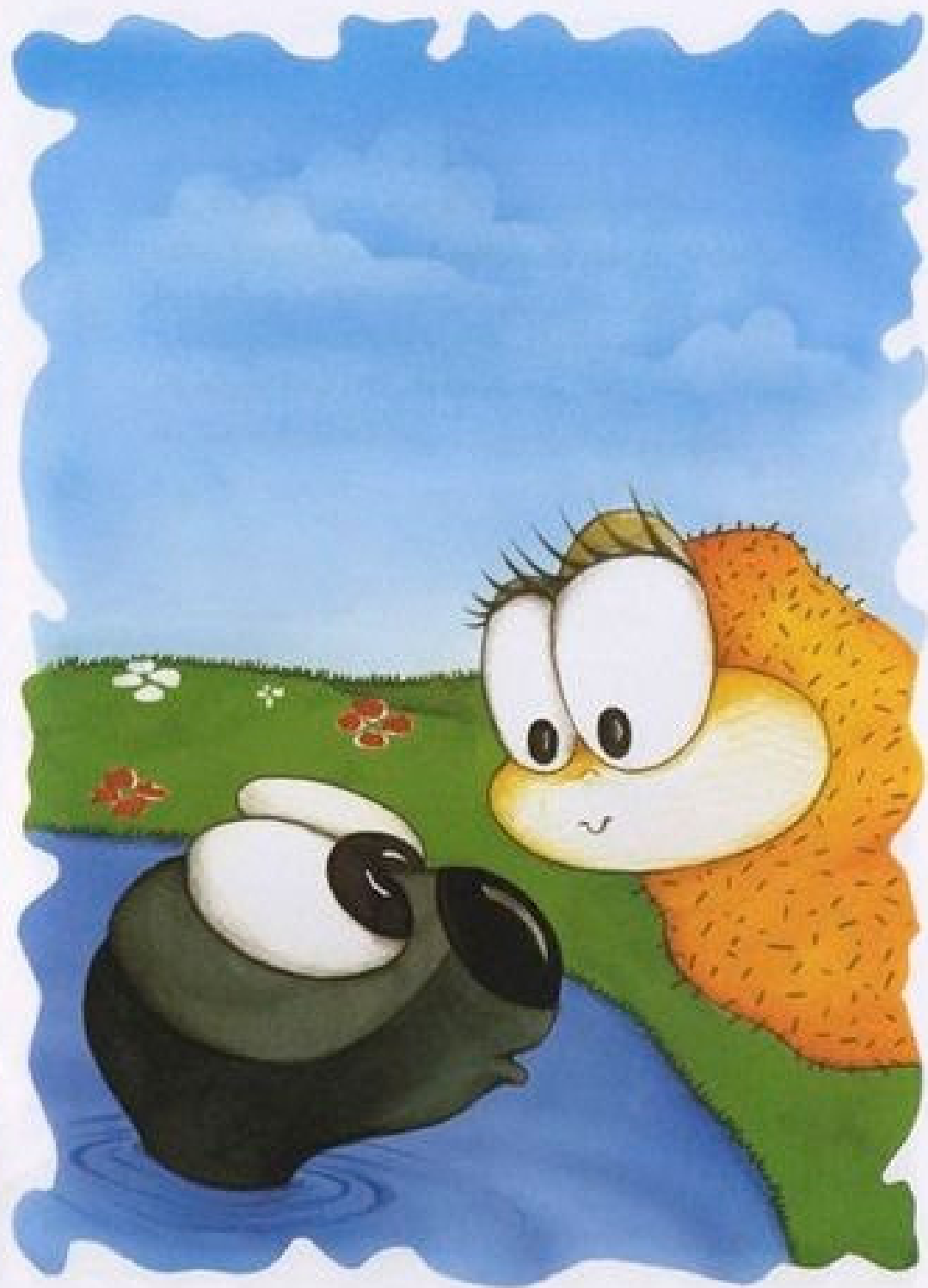
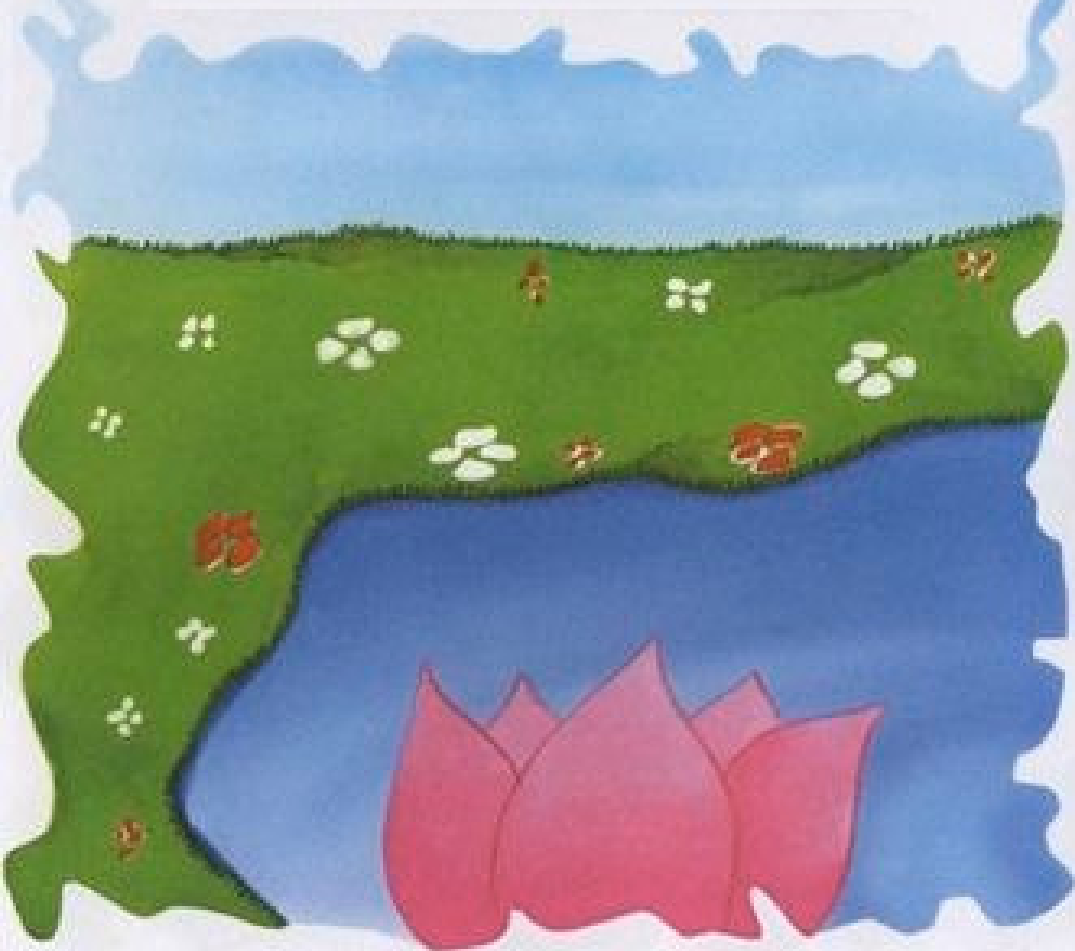
הזחל החום אמר "כן, כבר יותר טוב. האם
אתה הוצאת אותי מהמים?"
היצור השחור התקרב לחוף ואמר "שמעתי
את קריאתך ועזרתי לך להגיע לחוף."
הזחל הניע את ראשו ואמר "תודה. הצלת
את חיי. אתה חבר טוב. אך איך קוראים
לך?"
והיצור השחור במים אמר "אני ראשן?"

פתאום הרגיש שמשהו נדחף תחת
לגופו, מרים אותו מעל פני המים
ונושא לחוף. הוא הוציא את עצמו
במאמץ רב מהמים, וכשהתאושש
הסתכל אחורה. במים שחה יצור שחור
קטן. כשזה ראה שהזחל מביט עליו,
הוציא את ראשו מהמים וקרא
"הי ידידי! מה שלומר?"

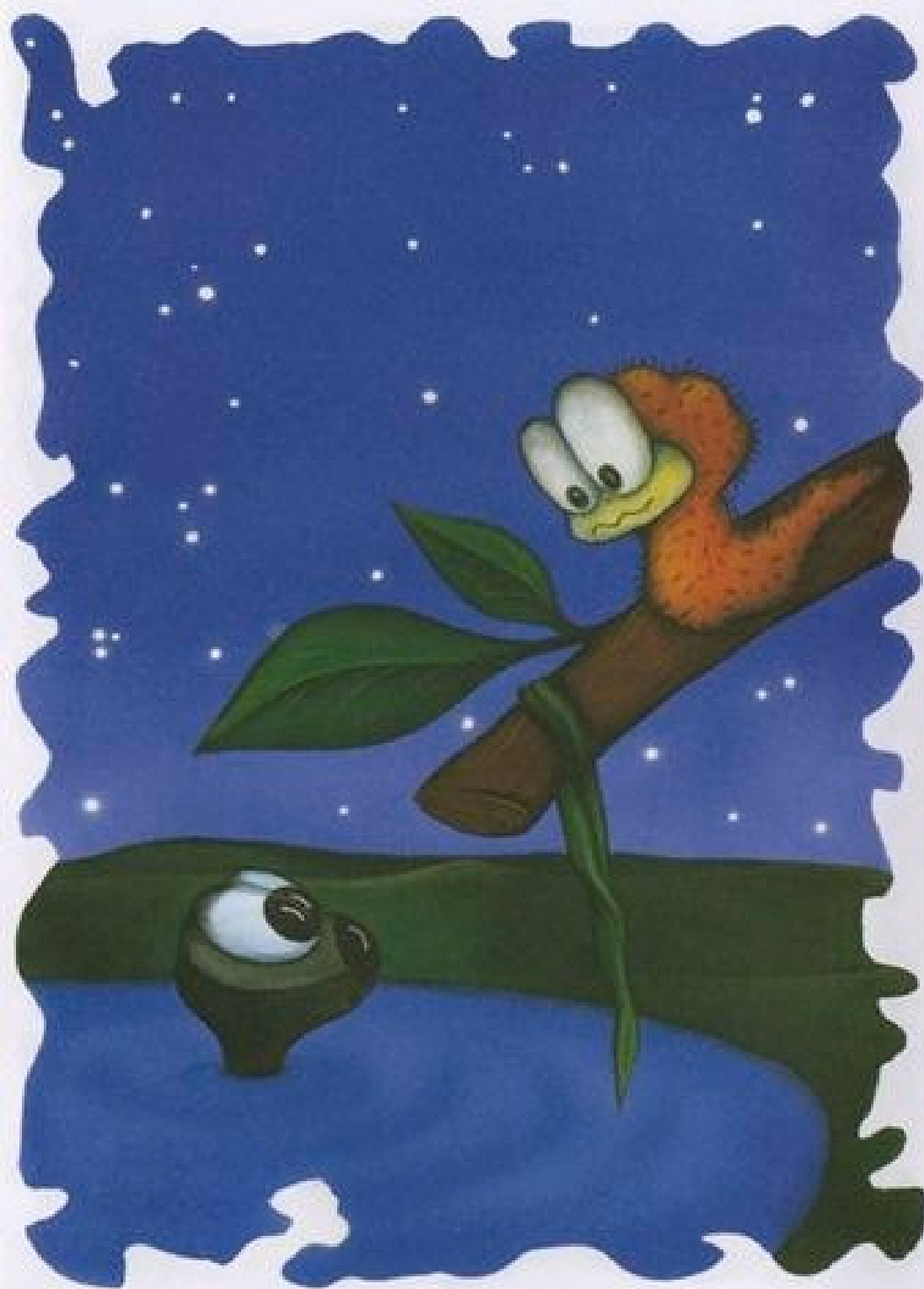
מאז הזחל והראשן נעשו ידידים. כל בוקר
הזחל בא לחוף הבריכה וסיפר לראשן על
דברים שאפשר לראות מהעץ, והראשן
סיפר מה שראה במים ובקרקעית
הבריכה.

עברו ימים ומזג האוויר התחמם. פני המים
בבריכה ירדו והראשן ראה שהנחל בקרוב
לא יזרים יותר מים לבריכה. זה הדאיג אותו.
עוד מעט והמים בבריכה יתייבשו.
וכך היה. הבריכה קטנה והצטמקה והראשן
שחה סביב בחוסר אונים. ויום אחד הרים
את ראשו וקרא "הי, ידידי החום!"

הזחל החום היה כבר שמן מאוד ונע רק בקושי. הוא בא לגדה ושאל "מה קרה, ידידי?"

"לא נשארו מים בבריכה" ענה הראשן
"אם לא אוכל להגיע לנחל, תוך כמה ימים אקבר בבוצ."

הזחל חשב זמן רב איך לעזור לחברו. הוא לא ישן בלילה ובבוקר עלה רעיון לראשו. הוא חתך עלה ארוך של עשב ועבר אתו לענף נמוך שמעל הבריכה.

ואז אמר לראשן "תפוס את קצה העלה
בפיך ואל תעזוב!" וכשהראשן החזיק היטב
בעלה הזחל עבר אתו לענף שמעל הנחל
וקרא "תעזוב עכשיו!". הראשן פתח את
פיו, נפל לנחל, ושחה בו.

עברו ימים רבים. הזחל נעטף ונעשה
לגולם וכשיצא ממנו לא היה כבר חום
ושמן. זה היה פרפר בעל כנפיים נהדרות
אדומות.

הוא נזכר בידידו הראשן והחליט לחפש
אותו. הוא עף מעל הנחל אך לא ראה את
הראשן השחור. לעומת זאת גדת הנחל
רחשה צפרדעים ירוקים שצללו למים
וקרקרו בקול.

הפרפר חיפש וחיפש ובסוף החליט לשאול
את הצפרדעים הרועשים. הוא עף מעל
צפרדע קטנה וירוקה ושאל "אולי ראית כאן
ראשן שחור קטן?"

הצפרדע הצעירה הרימה את ראשה
"אמרת ראשן שחור קטן?"
"כן, כן" ענה הפרפר "ראשן שחור מאוד."
הצפרדע צחקה ואמרה "ואתה אולי ראית
זחל חום ושמן מאוד, שאוכל כל היום עלים,
וזז בקושי?"
הפרפר לא ידע מה לענות. הצפרדע דיברה
עליו עצמו. הוא חשב לרגע "אולי הצפרדע
הזו היא הראשן הידיד שלי?"
ואז קרא בשמחה "הי, ידידי הראשן, איך
זה שלא הכרתי אותך!"

